

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLI. — Izdan in razposlan dné 19. junija 1894.

(Obsega štev. 107.—113.)

107.

Zakon z dné 10. aprila 1894. l.

o prodaji državne nepremičnosti, rabljene za policijske namene, in o uporabi njenega izkupila za to, da se dotično policijsko oblastvo nastani drugje.

S pritrdilom obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Vladi se daje oblast, da nepremičnost št. 19. v ulici Nussdorferstrasse v IX. občinskem okraju na Dunaju, vložna številka 592., ki se rabi za policijske namene, oddá za stavišče, ležeče v ulici Waisenhausgasse št. 16. v IX. občinskem okraju na Dunaju pod vložno številko 1179. ter mereče 1,035.008 kvadratnih metrov, in pa za doplačilo, ki se vrhu tega stavišča dá.

§. 2.

Doplačilo naj se uporabi v delovito založbo stroškov za novo poslopje okrajnega policijskega komisarstva.

§. 3.

Ta zakon stopi v moč z dném razglasitve in izvršitev njegova se naroča Mojemu ministru

(Slovenšč.)

za notranje stvari in pa Mojemu finančnemu ministru.

Na Dunaju, dné 10. aprila 1894.

Franc Jožef s. r.

Windisch-Graetz s. r. Bacquehem s. r.
Plener s. r.

108.

Ukaz trgovinskega ministerstva v porazumu z ministerstvom za notranje stvari z dné 8. junija 1894. l.

o preskuševanju parnih kotlov.

V izvršilo zakona z dné 7. julija 1871. (Drž. zak. št. 112.) o preskuševanju in občasnem preiskovanju parnih kotlov, in pa v dopolnilo §. 4., odstavka 3. v ministerskem ukazu z dné 1. oktobra 1875. l. (Drž. zak. št. 130.) o zavarovalnih pripravah proti razpoku parnih kotlov se ukazuje to-le:

§. 1.

Parni kotel naj se praviloma preskuša v kraju rabe in to po tistem (državnem ali družabnem) preskuševalnem komisarju parnih kotlov, 4 atermu je nadalje izročeno nadziranje tega ko tla.

Kadar se parni kotel preskuša v kraju rabe, tedaj morajo biti na njem pritrjeni predpisani opremlni predmeti (§. 3. ministerskega ukaza z dné 1. oktobra 1875. l.), toda izvzemši pripravo za napajanje.

§. 2.

Predpis §. 1. se ne uporablja o lokomobilnih kotlih, stoječih na posebnih kolesih.

Nadalje se more preskuševanje v kraju rabe, toda izvzemši kotle, ki se za prevažanje razložijo in na kraju rabe zopet sestavijo in katere je vselej preskusiti z nova, opustiti tudi pri drugih kotlih tedaj, kadar so se preskusili v kraju, kjer so bili narejeni, in če so na obeh krajih za preskuševanje poklicani po državnem oblastvu postavljeni preskuševalni komisarji ali organi taiste družbe za preiskovanje parnih kotlov.

Kadar se pak (državni ali družabni) preskuševalni komisar, ki je poklican za nadaljno nadziranje kotla, pomišlja, prevzeti odgovornost za to, da se kotel brez vnovičnega preskusa dene v obrat, tedaj naj se kotel vselej preskusi tudi na kraju rabe.

§. 3.

Preskus na kraju nareje more po zmislu zakona z dné 7. julija 1871. l. (Drž. zak. št. 112.) opraviti po državnem oblastvu postavljen preskuševalni komisar, organ po državi potrjene družbe za preskuševanje parnih kotlov pak samó tedaj, kadar je bodoči rabitelj kotla že znan in kadar kot ud take družbe zaprosi, da naj preskus opravijo družabni organi.

Wurmbrand s. r.

Bacquehem s. r.

109.

Razpis finančnega ministerstva z dné 8. junija 1894. l.

o nadaljnjih naredbah pri rabi priglednega mérnika
v žganjarnicah.

Deloma izpreminjajoč §. 14., št. 4., odstavek 5., in št. 9. v izvršilnem predpisu k žganjarinskemu zakonu (Drž. zak. št. 133. iz leta 1888.), potém št. 1. v razpisu finančnega ministerstva z dné 26. avgusta 1889. l. (Drž. zak. št. 137.), ukazuje

se po §. 101. žganjarinskega zakona v porazumu s kraljevim ogrskim finančnim ministerstvom to-le:

I. Kadar je v kaki, potrošniki zavezani žganjarnici žgalna priprava vravnana takó, da je alkoholovito tekočino moči odvajati nazaj v žgalni kotel, in kadar si podjetnik žganjarnice od obojega zavarovanja odtočne cevi za žganjarske droži, katero je v §. 51., št. 7. žganjarinskega zakona predpisano alternativno, izbere prvo, to je tisto, pri katerem se odtočna cev za žganjarske droži takó uvaja v shrambo in ta shramba mora biti takšna, da ni moči skozi to cev odvajati alkoholovite tekočine, da se ne bi pomešala z večo množino droži, tedaj mora prostornina dotične shrambe, katero je sicer vravnati takó, kakor je predpisano v §. 14., št. 9. izvršilnega predpisa k žganjarinskemu zakonu, in katero je napraviti iz kovine (n. p. iz železne pločevine), znašati vsaj deset odstotkov tiste prostornine, ki jo ima k nji spadajoči žgalni kotel.

Vrhu tega se ne sméta višina in širina posode zelo razločevati.

Posoda za droži sama in pa odtočna cev za žganjarske droži od žgalnega kotla do dotične posode, potem iz te posode vodeči del cevi za žganjarske droži v dolžini blizu dveh metrov se mora z uradno zaporo zavarovati takó, da ne bo mogoče posode odpreti ali cevi vzeti narazen, ne da bi se s tem porušila uradna zapora. Tukaj navedeni del cevi za žganjarske droži, katerega je treba zavarovati, mora biti narejen trdno iz kovine in ne smé imeti nikake kakorsibodi imenovane odprtine.

II. Kadar pak podjetnik žganjarnice izbere v §. 51., št. 7. žganjarinskega zakona na drugem mestu zavkazano zavarovanje odtočne cevi za žganjarske droži, to je tisto, pri katerem mora odtočna cev za žganjarske droži vsaj osem centimetrov navpično štrleti v žgalni prostor ali pa biti okrožena s prav takó visokim krožcem, staknjenim tako, da ne prepušča vode, tedaj mora v žgalni prostor štrleči kos cevi, oziroma krožec biti vselej takó visok, da v kotlu ostane vsaj deset odstotkov vseh droži.

Kadar podjetnik žganjarnice izbere ta način zavarovanja cevi za žganjarske droži in kadar se poleg tega še vedno uporablja že obstoječa shramba za žganjarske droži, imajoča prostornine poldrugi hektoliter, moči je v poslednji vselej ostajajočo množino droži vračuniti med zgoraj navedenih deset odstotkov.

Ako bi torej na primer vsa množina droži znašala 30 hektolitrov, v shrambi za droži ostajajoča

množina droží pak en hektoliter, zadostovalo bo, če se v žgalni kotel štrleči del cevi, oziroma krožec namesti takó visoko, da ne ostanejo trije hektolitri, ampak samó dva hektolitra droží v žgalnem kotlu.

Pri žgalnih pripravah, pri katerih je moči žgalne kotle rabiti premenoma in pri katerih ima vsak žgalni kotel svojo posebno odtočno cév za žganjarske droží, mora se, naj se prvožganica odvaja nazaj samo v eden ali pa v oba žgalna kotla, odtočna cev za droží zavarovati po načinu ustanovljenem pod I., in sicer takó, da se obé odtočni cevi za droží vpeljeta v isto shrambo, vravnano tako, kakor je zgoraj popisano.

III. Ako je odtočna cev za droží zavarovana takó, kakor je povedano pod št. I. ali II., moči je na cevéh za prvožganico namestiti zaporne pipe, vravnane in zavarovane po predpisu.

Izjeme od zavarovanja, predpisanega pod I. in II., bode v ozíra vrednih slučajih dovoljevalo finančno ministerstvo tedaj, kadar se dokaže, da je dosedanji način zavarovanja pri sedanji vravnavi žgalne priprave vstrezal popolnoma svojemu namenu.

IV. Ako naj se žgalni kotel, v katerega je moči alkoholovito tekočino odvajati nazaj, uporablja kot vzdigovalnik, to je za odpravljanje droží v više stoječo posodo s parnim tlakom, mora mesto, kjer se tlačna cév za droží izliva, biti od spodnjega dna žgalnega kotla oddaljeno toliko, da v poslednjem ostane vsaj deset odstotkov droží od vsake napolnitve kotla.

K vzdigovalniški pripravi žgalnega kotla spadajoče parne cevi, ki ne sméjo voditi nikamor k drugim pripravam, treba je, ako nimajo vzratnih zaklopníc, zavarovati po vsi njih dolžini do parnega kotla.

V. Uporabljati samostojne vzdigovalnike, to je posebne v drožne cevi vtaknjene priprave, po katerih naj se droží s parnim tlakom odpravljajo v kako više stoječo posodo, dovoljeno je, ako ti vzdigovalniki imajo poleg cevi za parni tlak še tako zvano parno kuhavno cev, z ozirom na varnost dohodkov pri uporabi priglednega mérnika v tistih slučajih, ko se alkoholovite tekočine (prvožganica) odvajajo zopet v žgalni kotel, samó po teh-le pogojih:

1. Tlačna cev za droží mora v vzdigovalniku biti nameščena takó, da ostane v vzdigovalniku samem vsaj deset odstotkov od ene napolnitve vzdigovalnika.

2. Vzdigovalnik sam in pa vse cevi na njem se morajo z uradnimi zaporami zavarovati v toliko, da ni moči niti prodreti v vzdigovalnik, niti odviti ali narazen vzeti cevi, ne da bi se uradne zapore porušile.

Dovolj je, ako se za tó zavarujejo samo vijaki flanč. Nameščanje zavarovalnih kapíc je moči opustiti.

Cev za parni tlak in pa parna kuhalna cev, kateri ne smeta biti spojeni z nikakim drugim delom priprave, morata se, ako ni v njih vzratnih zaklopníc, po vsi svoji dolžini do parnega kotla, oziroma parnega nabiralnika deti pod uradno zaporo.

Ako se uporabljajo zavarovane vzratne zaklopnice, zadostuje zavarovanje tistega dela teh cevi, ki je obrnjen proti vzdigovalniku.

Vodbo droží od kotla do vzdigovalnika je zavarovati na flančah.

Prav tako je flanče tlačne cevi deti pod zaporo vsaj v dolžini petih metrov, merèč od vzdigovalnika.

Odtočna cev, ki rabi za to, da se vzdigovalnik popolnoma izprazni, oziroma očisti, mora se izlivati v jarek za nesnago in zavarovati se mora vstop k temu jarku.

VI. V odstavku V., pod št. 2. zavkazano zavarovanje vzdigovalnikov, opremljenih s parno kuhavno cevjo, zahtevati je tudi tedaj, kadar se alkoholovita tekočina ne more odvajati nazaj v žgalni kotel.

VII. Ta ukaz stopi v moč s 1. dném septembra 1894. leta.

Plener s. r.

110.

Zakon z dné 11. junija 1894. l.,

s katerim se finančni minister pooblašča, izpreminjati rokove za vplačevanje hišne najmarine.

S pritrdílom obéh zborníc državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Finančnemu ministru se daje oblast, da rokove za vplačevanje hišne najmarine, obstoječe na podstavi §. 14. v zakonu z dné 9. februarja 1882. l. (Drž. zak. št. 17.), izjemoma izpremeni za posamezne kraje, ako

1. posebnega ozira vredne okolnosti, kakor sosebno ozir na rokove za pobiranje najemnine, navadne v dotičnem kraju, priporočajo tako izpremembo; ako

2. za to prosi dotični občinski zastop, in ako

3. dotični kraji sestavljajo poseben okraj za pobiranje davka ali ako se za izpremembo prosi soglasno za vse kraje tega pobiralnega okraja.

§. 2.

Ta zakon stopi v moč z dném razglasitve.

§. 3.

Mojemu finančnemu ministru se naroča izvršitev tega zakona.

V Budimpešti, dné 11. junija 1894.

Franc Jožef s. r.

Windisch-Graetz s. r.

Plener s. r.

111.

Zakon z dné 11. junija 1894. l.,

s katerim se izpreminja in dopolnjuje zakon z dné 1. junija 1889. l. (Drž. zak. št. 91.) o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice).

S pritrdilom obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Paragraf 2. zakona z dné 1. julija 1889. l. (Drž. zak. št. 91.) o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice) se izpreminja ter naj se glasi:

§. 2.

Dolgovnice (dolžni listi) udov kakega v §. 1. oznamenjenega društva o posojilih, po društvu izplačanih, h katerim spadajo tudi krediti v tekočem računu, toda izvzemši listine o hipotečnih posojilih, zavezane so kolkovnici po lestvici I., ako se iz besedila dolgovnice razvidi, da rok za povračilo posojila ne presega štirih let, računeč od dnéva, katerega se je listina izdala.

Pismene podaljšbe posojil, oznamenjenih v spredaj stoječem odstavku, zavezane so, ako izvirni in podaljšani rok posojila ne presega vsega

vkupé štirih let, pristojbini po lestvici I., a poleg tega tudi pristojbini po lestvici II.

Poroštva, ki se dodeljujejo v kaki listini, odkazani po spredaj stoječih odstavkih pristojbini po lestvici I., prosta so kolka.

Člen II.

Po §. 5. zakonu z dné 1. junija 1889. l. (Drž. zak. št. 91.) je uvrstiti tale določila:

§. 5. a.

Gledé tistih društev (§. 1.), ki niso pod nadzorom ali prigledom kake samovpravne združbe ali kake zadružne zveze, more finančno upravstvo ukazovati od časa do časa preiskovanje o tem, ali pazijo na pogoje, na katere so navezane pristojbinske ugodnosti pričujočega in pa zakona s 1. dné junija 1889. l. (Drž. zak. št. 91.).

§. 5. b.

Pripoznana pristojbinska ugodnost se more preklicati, ako katero društvo ne pazi na pogoje, omenjene v §. 1., ali ako se vsled premembe pravil ne more več prištevati društvom, v §. 1. oznamenjenim.

Preklic nima nazaj segajoče moči.

Člen III.

Ta zakon stopi v moč s 1. dném julija 1894. l. in njegova izvršitev se naroča Mojemu finančnemu ministru.

V Budimpešti, dné 11. junija 1894.

Franc Jožef s. r.

Windisch-Graetz s. r.

Plener s. r.

112.

Ukaz finančnega ministra z dné 13. junija 1894. l.

v izvršilo zakonov z dné 1. junija 1889. l. (Drž. zak. št. 81.) in z dné 11. junija 1894. l. (Drž. zak. št. 111.) o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice).

V izvršilo zakonov z dné 1. junija 1889. l. (Drž. zak. št. 91.) in z dné 11. junija 1894. l.

(Drž. zak. št. 111.) o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice) se ukazuje to le:

§. 1.

Pristojbinska ugodnost po členu I., §. 2., odstavku 2. zakona z dné 11. junija 1894. l. gré tudi pismenim podaljšbam posojil, o katerih so se dolgovnice (dolžni listi) izdale že pred 1. julijem 1894. leta, ako izvirni in pa podaljšani rok posojila vsega vkupe ne presega štirih let.

§. 2.

Društva, ki se hočejo posluževati ugodnosti zakona z dné 1. junija 1889. l., naj si od pristojnega finančnega oblastva izprosijo potrdilo, da so zakoniti zahtevki za to izpolnjeni.

Dotično prošnjo, kateri je priložiti potrjen izvod pravil, vložiti je pri pristojnem finančnem oblastvu prve stopinje (finančnem okrajnem ravnateljstvu, uradu za odmero pristojbin) naravnost ali pa po davčnem uradu tistega okraja, v katerem ima društvo svoj sedež.

§. 3.

Odločilo o prošnji, ozamenjeni v §. 2., gré finančnemu deželnemu oblastvu (finančnemu deželnemu ravnateljstvu, finančnemu ravnateljstvu).

Proti odločilu finančnega deželnega oblastva je moči vložiti rekurz na finančno ministerstvo, pažč na predpise zakona z dné 19. marca 1876. l. (Drž. zak. št. 28.).

§. 4.

Odločilo, s katerim se dodeljuje v §. 5. zakona z dné 1. junija 1889. l. zahtevano potrdilo, razglasiti je v Ukazniku finančnega ministerstva.

§. 5.

Društva, katera so si izprosila v §. 5. zakona z dné 1. junija 1889. l. omenjeno potrdilo, imajo dolžnost, vsako premembo pravil naznaniti v §. 2. oznamenjenemu finančnemu oblastvu.

§. 6.

Preklic dodeljenih pristojbinskih ugodnosti po zmislu §. 5. b. v zakonu z dné 11. junija 1894. l. se pridržuje finančnemu ministerstvu.

§. 7.

Pričujoči ukaz zadobi moč s 1. dném julija 1894. l., in ž njim se razveljavi ukaz z dné 13. junija 1889. l. (Drž. zak. št. 92.).

Plener s. r.

113.

Zakon z dné 15. junija 1894. l.,

s katerim se posojilo 35 milijonov kron, ki je na podstavi deželnega zakona z dné 9. septembra 1893. l. (Dež. zak. št. 49.) vzprejme mesto dunajsko, oproščuje od plačevanja kolkovnih in neposrednih pristojbin in s katerim se ustanavlja uporabnost obligacij tega posojila za plodonosno nalaganje ustanovinskih, sirotinskih in enakih glavníc.

S pritrdilom obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Obligacije, začasnice in kuponi posojila, katero na podstavi dolenjeavstrijskega deželnega zakona z dné 9. septembra 1893. l. (Dež. zak. št. 49.) vzprejme v založbo stroškov za razširbo po cesarju Francu Jožefu imenovanega vodovoda iz gorskih studencev občina dunajska do največinskega zneska 35 milijonov kron, potém zastavbe, ki se morda o ti priložnosti napravijo, in pa vknjižbe, ki se izprosijo, oproščujejo se plačevanja kolkovnih in neposrednih pristojbin.

§. 2.

V §. 1. oznamenjene obligacije se smejo uporabljati za plodonosno nalaganje glavníc ustanovín, pod javnim nadzorom stoječih zavodov, sirotinskih, fidejkomisnih in pokladnih novcev in po borznem kurzu, toda ne nad njih imensko vrednost, za služabne in opravilne varščine.

§. 3.

Izvršitev tega zakona se naroča ministrom za notranje stvari, pravosodje in finance.

V Lainzu, dné 15. junija 1894.

Franc Jožef s. r.

Windisch-Graetz s. r.

Schönborn s. r.

Bacquehem s. r.

Plener s. r.

